

Oponentský posudek bakalářské práce

Lucie Poskočilová: Hudební etnografie kreativního kolektivu sdb

Zvolené téma bakalářské práce je samo o sobě jejím prvním kladem. Představuje odvážné vykročení do oblasti, jíž se česká hudební věda zatím příliš nevěnovala. Odvážná je volba velmi specifické komunity i rozhodnutí dívat se na ni optikou hudební etnografie. Autorka navíc sama sebe postavila do nelehké situace, v níž jednak zpracovává téma z insiderské pozice a jednak píše o lidech, pro něž je zjevně důležitá vlastní reflexe toho, čemu se věnují. Píše se tedy nejen o tom, jak hudba zní a co se kolem ní děje, ale z velké části i o tom, jak se o hudbě přemýšlí i hovoří. A v takové situaci je třeba neztrácet ze zřetele, kdo a z jaké pozice se právě vyjadřuje. Podle výsledku se zdá, že právě hlídání vlastní pozice a kontextualizaci výroků respondentů věnuje Lucie Poskočilová patřičnou pozornost a daří se jí držet nutný odstup.

Práce má logicky dobře postavenou strukturu, která nás provede od představení zkoumaného kolektivu přes charakterizaci hudebních událostí v obecnější (kapitola 3) i podrobnější (kapitola 4) rovině k teoretickému zamyšlení nad pojmy, s nimiž aktéři pracují, především tedy s pojmem hudební intenzita.

Autorka v úvodu nastiňuje původní plán zahrnout vedle tohoto pojmu ještě pojmy další: zpětnou vazbu a zvukovou prodlevu. Rozhodnutí věnovat se pouze hudební intenzitě hodnotím jako velice rozumné, protože druhé dva fenomény by práci zavedly do poněkud nesouvisejících odboček a z otázky hudební intenzity se naopak podařilo dojít k zajímavým závěrům.

Z práce je znát snaha o důkladnou teoretickou přípravu všech aspektů a obeznámení s širokým polem literatury z různých stran související s tématem. Etnografická část práce, tedy rozhovory a analýza událostí jsou zpracovány důkladně a srozumitelně. Dobře pojatý je rovněž rozbor zvukové stránky produkce.

Formát bakalářské práce má samozřejmě své limity, pro něž není možné téma vytěžit naplno. Následující připomínky je tedy třeba brát spíše jako otázky k diskuzi nebo náměty k další práci než jako kritiku. Ačkoliv – jak píše výše – autorka správně zohledňuje svou insiderskou perspektivu, bylo by jistě možné více analyzovat způsob vyjadřování a sebehodnocení členů komunity, například pokud jde o onu etiku DIY nebo kritiku konzumní kultury. Kde třeba pro členy komunity leží hranice přijatelné podpory ze strany firem a institucí – prostor KC Venuše např. podporují granty Ministerstva kultury a města Prahy i soukromé firmy. Jak se ukazuje v jiných případech takové otázky dovedou v podobných komunitách vzbudit vášnivé diskuze. Vztahuje se onen DIY přístup i na nástroje a hudební techniku (některé podobné komunity právě na tomto staví)? Další rozměr by mohly přinést informace o hudebním zázemí a minulosti členů kolektivu, které mohou ale nemusí mít vliv na jejich současné aktivity.

Předkládaná bakalářská práce každopádně představuje chvályhodný počín a ukazuje, kam zajímavé nové směřování.

Práci považuji za velice zdařilou po obsahové i formální stránce a jednoznačně ji doporučuji k obhajobě s hodnocením výborně.

V Praze 2. 9. 2015

Mgr. Matěj Kratochvíl, Ph.D.

Etnologický ústav Akademie věd ČR, v. v. i.